

Hoe speel je Vivaldi in 2050?

Muziek bepaalt het leven van *Ewa Maria Wagner*. Onderweg naar de kapper fietst ze door een wolkbreuk.

Het is een sombere nazomerdag, ik fiets naar huis. Als de wind de altvioolkoffer van mijn rug probeert te rukken, zoeken mijn voeten steun bij het tempo van Vivaldi's 'zomer' en ze duwen ook mijn zwartgallige gedachten over de repetitie vanochtend weg. Hugh Crosthwaite, componist, herinterpreteert Vivaldi's *Vier Jaargetijden* met hulp van algoritmes van het IPCC-klimaatrapport met voorspellingen voor 2050. Met zijn vertaling van wetenschap naar emoties heeft hij mijn muziekbubbel pijnlijk doorgeprikt.

Het begint te regenen, maar ik fiets door want over een half uur heb ik een afspraak bij de kapper. Vivaldi houdt me in bedwang, zijn *Jaargetijden* hebben geen dubbele bodem, er zit geen ruis in zijn muzikale ideeën, en juist deze puurheid wordt in de herinterpretatie aangetast. De vogels verdwijnen, de zomer dreigt nog slechts met natuurgeweld, angst neemt het van ge-

nieten over. Een oorverdovende motor haalt me in en doet de vogels van een boom opvliegen. Vogelgeluiden boost ook Vivaldi na, maar Crosthwaite componeert ze weg. Alsof de natuur hem gelijk wil geven, wordt de regen nu een wolkbreuk. Mijn broek plakt, langs mijn nek stroomt het he-

---

Mijn broek plakt, langs mijn nek stroomt het hemelwater mijn jas in

---

melwater mijn jas in. Het onweert. Maar nog meer dan van de donder schrik ik van de gedachte dat muziek van Vivaldi of Bach binnenkort voor altijd kan verdwijnen.

Ik knipper met mijn natte ogen. Vivaldi's snelle toonladders gutsen door mijn hoofd tot de muziekcontrasten mijn geest verhelderen. Dan valt het kwartje: het is niet zij-

of wij maar jij en ik. Crosthwaite zet de vertrouwde leefstijl van iedereen over naar onzekerheid. Voor ons is er nog hoop, in zijn compositie voor Shanghai klinkt helemaal geen muziek want volgens de algoritmes bestaat deze stad in 2050 niet meer.

Doorfietsen, ik ben er bijna. Vivaldi is tijdens een aardbeving geboren, zijn moeder dacht dat hij het niet zou halen. Ondanks zijn zwakke gezondheid heeft hij tegen alle natuurwetten in toch meer dan zeventien honderd composities geschreven.

Ik zit bij de kapper. Terwijl mijn haar herfstkleuren uit een pakje absorbeert, sijpelen de klanken van de traditionele *Vier Jaargetijden* in mijn oren. Ik weet niet of ik het me verbeeld, maar ik zie de eigenaresse lachen. „Sinds iemand tegen me zei dat de vader van Vivaldi kapper was, draai ik die muziek in mijn salon.” Maar ik luister niet, want ben ik nog wel goed bezig met dat gif op mijn hoofd?

Ewa Maria Wagner is altviooliste en schrijfster.